

gjort Noget her fra Folkethingets Side, hvori det kan siges at ligge, at Folkethinget ene vil tiltage sig Magten? Naar noget Saadant kommer frem, saa kom med det og sig, at Folkethinget vil ene have Magten. Men dersom der er Noget, der gjør Noget for at beholde Magten, saa maa det være det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Ville) og hans Venner. Det ærede Medlem sagde, at disse Fællesudvalg havde den Svagthed ved sig, at de i Reglen kastede Ministerne, og derfor vilde han og hans Venner nu meget loyalt støtte Ministeriet. Deraf maatte man da finde ud, at Fællesudvalget ikke maatte komme til en Overenskomst, som gif Regjeringen imod. Det ærede Medlem ryster med Hovedet. Dersom dette ikke var Mening af hans Ord, saa tilstaar jeg, at jeg ikke forstaaer, hvad Menningen skulde være. Man har talt saa længe om Overenskomst her, at man er kommen saa vidt, at man ikke let bliver klar paa, hvad det er, de forskjellige Medlemmer tale om. Man kommer da til at indtage sit eget Standpunkt og holde sig til, hvad Grundloven foreskriver. Naar man holder sig paa dette Standpunkt og paa, hvad Grundloven foreskriver, saa tror jeg, at man maa være enig med sig selv om, at Folkethinget lige saa lidt som Landsthinget kan være ene-raadende; men den, som ensidig støtter en Regjering, der har sin Støtte i Landsthinget, gjør, kan man sige, Alt for at beholde Magten og trænge det andet Thing til Side, derom kan der ikke være Tvivl. Jeg kunde have forstaaet, at man udtalte sig skarpt mod denne Finantslov, som jeg antager nu vil blive vedtagen, dersom man f. Ex. var gaaet til at negte Dyrtdstillæg til Embedsmænd, hvad der ikke kunde være saa liden Grund til i Nar, idet der er meget saa af dem, som ikke have faste Indtægter, der ville kunne faae en saadan Balance, at det kan komme til at gaa lige op — den allerførste Del af den Slags Folk, som ikke have faste Indtægter, ville vistnok faae Underbalance i Nar — saa at, selv om man var gaaet dertil, vilde jeg ikke have fundet det helt urimeligt. Men ikke en Gang dette har man gjort. Har man taget Noget enten fra Universitetet, eller hvad er det, man har gjort? Sa, man har villet standse det kongelige Theater; men skulde dette være noget saa Urimeligt, at vor Forsatning derfor skulde — for at bruge et Udtryk, der blev brugt en Gang i Landsthinget —, komme til at knage i sine Tæger. Jeg kommer nu til at staa overfor alle disse Trussler, saaledes at jeg maa sige: Du kommer til at tage det med No, der er ingen anden Udvei. Vi ere komne saa vidt nu, at det maa have en Ende; man kan ikke blive ved her Dag ud og Dag ind at give hverandre Ubehageligheder, det baader Ingen, og derfor siger jeg: lader os nu se, hvad det er, lader os se, om det er Hensigten, naar man ikke kan faae en Finants-

lov, som man vil have den, saa at udstede en provisorisk Finantslov. Lader os nu faae at se, hvad det er, de Herre ønske, jeg kan ikke se rettere end, at det maa være i alle Parterers velforstaaede Interesse. Er det Hensigten, at man vil udstede en provisorisk Finantslov, saa er det klart, at det, man for Dieblisset vil, er at staa mod de tre Fjerdedele af Befolkningen, og jeg vil da spørge: hvad bliver Følgen deraf? Skal man saa antage, at de tre Fjerdedele af Befolkningen — man er nødsaget til at tænke Tanken helt ud — vil blive ved at høre sig for en Fjerdedel? Jeg haaber og tror, at de for det Første ville tage det med No. Tror man imidlertid, at de ville blive ved at høre sig? Det vil i Længden blive tvivlsomt. Men jeg ønsker ikke, at man skulde gaa den Vej, jeg ønsker langt hellere, at man kunde komme til at staa paa Lovens Grund, vil jeg sige; jeg ønsker langt hellere, at man kunde komme til at forstaae hinanden, at det maa blive klart, at det, man egentlig vil fra Folkethingets Side, og som har gjort, at man er kommet til at indtage det Standpunkt, man har, er Reformens Gjenneførelse; men vi have haft den ene Regjering efter den anden, som har sat sig mod de Reformere, vi ønske. Man kan faae en Meterlov, som Ingen ønsker, men ikke en Lødslov, ikke en Tiendeafløsningslov, ikke en Præstelov. Sa, man kunde maasse faae dem, men ikke paa den Maade, som det store Flertal af Folket ønsker det og tillige Udførelse af dem, som ikke høre til Flertallet, deri iberegnet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Ville). Det er dette, der har ført Striden med sig, der har ført Kampen frem. Man maa erindre, at man under det Holsteinske Ministerium bragte adskillige Reformforslag frem her for at forsøge, efter at man var bleven Flertal i Folkethinget, om Regjeringen ikke af dette Hensyn vilde være mere beredvillig til at tage derimod. Regjeringen var imidlertid lige saa lidt villig uagtet dette Valg, som den havde været tidligere. Man hørte i Forveien: staf os et Flertal, saa respektere vi Eder. Saa kom vi med et lille Flertal, og man sagde da: staf os en stor Majoritet, saa at man kan se, at det er Befolkningens Mening, i udtale. Saa gjorde vi det, og hvad gjør man saa? Saa truer man med provisoriske Finantslove! Dette er egentlig Stillingen, og den er kommen frem derved, at den ene Regjering efter den anden har modsat sig Reformere. Det er dette, der har ført Spørgsmaalet om Magtstillingen frem; thi vist er det, at det er Magtstillingen, det for Dieblisset dreier sig om. Det er Spørgsmaalet om, der overhoved skal tages Hensyn til Folkethinget eller ikke, hvorom det gjælder, saa kan man vende og dreie det saa meget, som man vil, saa kan det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds blive ved at fortælle saa meget, han vil, at det, som han